

O č e : Poskusil bom, ako boš priden in poslušen. A zdaj le idiva, da kostanj do póludne otepéva, mati bodo prinesli južino, in po južini bo treba kostanj v vreče pobirat.

—6.

Lišček.

Ko je ljubi Bog ptičice ustvarjal, dal jim je nogi, da morejo skakati, peroti, da morejo leteti in kljunček, da morejo zobati. In ko so bile užé vse ptičice ustvarjene, zbrale so se okolo njega in Bog je vzel veliko skrinjico z raznoličnimi barvami, ter je vsakej ptičici pobarval njeno pérje. Golob pride na vrsto in dobi višnjelkast vrat in rudečkasti peroti z dvema črnima pasoma povprek; kanarčku je dal Bog lepo rumeno pérje in pastiričico je pobarval s sivo, pepelasto barvo ter jej dal na perotnici po dvakrat bel pas. Vsaka ptičica je dobila lepo pisano pérje, kakoršno jej najbolj pristoji. Samo jedna je ostala, ker se ni hotela drenjati med toliko množino ptic, ter je nekoliko bolj zadej ostala; ta ptičica je bil — lišček. Naposled pride tudi on k svojemu stvarniku, ali Bog ni imel več barv; vse skudelice so bile užé prazne. Ubogi lišček se je britko jokal, ker ni imel tako lepo pisanega pérja, kakor so ga imele druge ptičice. Bogu se je to milo storilo in mu reče: „Utolazi se! v vsakej skudelici je še nekaj barve ostalo, to barvo hočem s čopičem pobrati in tudi tvoje perje pobarvati.“ Bog storí kakor je rekel in pobarval je liščekovo pérje nekoliko rudeče, nekoliko rumeno, nekoliko črno in tudi nekoliko zeleno, iz vsake skudelice je pobral nekoliko barve in tako je imel lišček med vsemi ptičicami najlepšo, pravo svátovsko obleko. Čelo in grlo dobí rudeče kakor škrlat, teme in tilnik črn in svetál kakor žamet, hrbet rujavkast, trebuh belkast, peroti rumenopasasti in črn rep. To se je liščeku zeló dopadlo in zahvalil se je ljubemu Bogu, da ga je takó lepega ustvaril.

—6.

Otročje igre

v pésencah.

(Kraška národná.)

XV.

Otrok sedi očetu na kolénu.

„Oček! dajte meni kónček!“

Kaj bi hôtel kónčku?

„Vrécico bi šíval.“

Kaj bi hôtel vrécici?

„Jábolčka bi brál.“

Kaj bi hôtel jábolčkom?

„Kúkcú *) bi jih dál.“

Kaj bi hôtel kúkcú?

„Sálce bi mu vzél.“

Kaj bi hôtel sálu?

„Vôzek bi namázal.“

Kaj bi hôtel vózku?

„Kámenj'ce bi vózil.“

Kaj bi hôtel kámenj'cu?

„Cérkvico bi zídál.“

Kaj bi hôtel cérkvici?

„V cérkvico bi hôdil,

V cérkvici bi mólil.“

*) Kúkec ali prasíček; takó po nekaterih krajih govoré Primórci.